

- skriftligt spor. Transitmedlemsstaten meddeler sin afgørelse på samme måde.
4. Denne rammeafgørelse finder ikke anvendelse på flyrejser uden planlagt mellemlanding. Finder der imidlertid i forbindelse med en sådan flyrejse en uforudset landing sted, giver den anmodende medlemsstat den myndighed, der er udpeget i medfør af stk. 2, de i stk. 1 nævnte oplysninger.
  5. Når en person, der skal udleveres fra et tredjeland til en medlemsstat, befinder sig i transit, finder denne artikel tilsvarende anvendelse. Navnlig skal udtrykket »europæisk arrestordre« anses for erstattet med »udleveringsanmodning«.

Kapitel 3 – Virkninger af overgivelsen

Artikel 21

Fratrækning af varigheden af varetægtsfængslingen i fuldbyrdeslandet

1. Udstedelseslandet trækker enhver periode, hvor den eftersøgte har været varetægtsfængslet i forbindelse med fuldbyrdelsen af en europæisk arrestordre, fra den samlede varighed af den frihedsberøvelse, som skal afsones i udstedelseslandet som følge af idømmelsen af en frihedsstraf eller sikkerhedsforanstaltning.
2. I den forbindelse fremsender den judicielle myndighed i fuldbyrdeslandet eller den centrale myndighed, der er udpeget i medfør af artikel 8, alle oplysninger om varigheden af den eftersøgte varetægtsfængsling på grundlag af den europæiske arrestordre, til den judicielle myndighed i udstedelseslandet samtidig med overgivelsen.

Artikel 22

Eventuel retsforfølgning for andre lovovertrædelser

1. Medlemsstaterne kan meddele Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union, at i forbindelserne med andre medlemsstater, der har givet samme meddelelse, formodes samtykke at være givet til retsforfølgning, idømmelse af straf eller tilbageholdelse med henblik på fuldbyrdelse af en straffedom eller en sikkerhedsforanstaltning for andre forud for overgivelsen begåede lovovertrædelser end den, for hvilken den pågældende er overgivet, medmindre den judicielle myndighed i fuldbyrdeslandet i

et særligt tilfælde anfører andet i sin beslutning om overgivelse.

2. Bortset fra det i stk. 1 og 3 omhandlede tilfælde kan en person, der er overgivet, ikke retsforfølges, idømmes straf eller på anden måde tilbageholdes for andre forud for overgivelsen begåede lovovertrædelser end den, for hvilken den pågældende er overgivet.
3. Stk. 2 finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:
  - a) Hvis den eftersøgte efter at have haft mulighed for at forlade den medlemsstat, som han er overgivet til, ikke har gjort dette inden for 45 dage efter den endelige løsladelse, eller er vendt tilbage til dette lands territorium efter at have forladt det.
  - b) Hvis lovovertrædelsen ikke kan straffes med frihedsberøvelse.
  - c) Hvis retsforfølgningen ikke medfører anvendelse af en foranstaltning, der begrænser den pågældendes personlige frihed.
  - d) Hvis den eftersøgte vil blive pålagt at efterkomme en straffedom eller en foranstaltning, der ikke indebærer frihedsberøvelse, herunder bødestraf eller en anden foranstaltning, der måtte træde i stedet for bøde, også selv om den begrænser hans personlige frihed.
  - e) Hvis den eftersøgte har givet sit samtykke til overgivelse, eventuelt samtidig med at vedkommende giver afkald på anvendelse af specialitetsreglen i henhold til artikel 14.
  - f) Hvis den eftersøgte efter overgivelsen udtrykkeligt giver afkald på anvendelse af specialitetsreglen for specifikke lovovertrædelser, begået forud for overgivelsen. Afkald meddeles de kompetente judicielle myndigheder i udstedelseslandet og føres til protokol i overensstemmelse med dette lands nationale lovgivning. Afkaldet skal indhentes på en sådan måde, at det fremgår, at den pågældende har givet det frivilligt og med fuldt kendskab til følgerne. Med henblik herpå har den eftersøgte ret til juridisk bistand.
  - g) Hvis den judicielle myndighed i fuldbyrdeslandet, der har overgivet den pågældende, giver sit samtykke i henhold til stk. 4.
4. Anmodningen om samtykke skal indgives til den judicielle myndighed i fuldbyrdes-